

[Lone Dybkjær]

siger, man ikke vil ændre for hovedstadsområdet.

Vi mener, at man skal diskutere 1 pct. over hele landet, og jeg har allerede under den tidligere debat argumenteret med hensyn til Sverige og Vesttyskland og industriens forhold til dette her.

Jeg mener derimod, det er nødvendigt, at vi diskuterer de frister, som SF har opstillet – alene af den grund, at jeg tror, det er vanskeligt at få afviklet de meget store lagre, vi jo har nu. Med det stærkt nedsatte olieforbrug, vi har, er vores lagerkapacitet jo vokset relativt, og det vil sige, at jeg simpelt hen ikke tror, vi kan afvikle den. Jeg mener i øvrigt også, det afgørende er, at der bliver nogen tid til omstilling, og derfor mener jeg, at fristen 1. oktober 1984 er alt for snæver, og at man måske skal helt hen til 1. januar 1986, sådan at der kan komme en fornuftig afvikling.

Tilbage i hele denne diskussion synes jeg der står en seriøs argumentation om, hvilke problemer vi får, hvis vi går ned til 1 pct. Det er noget med raffinaderikapacitet og -produkter og den slags, men vi har ikke fået det seriøst belyst.

Jeg har allerede givet tilslutning til det med de 0,3 pct., men det ligger jo også i ministerens redegørelse.

Endvidere mener jeg, det er nødvendigt at have en dispensation for miljøkravene i visse situationer, f.eks. i en katastrofesituation. Jeg tror, det var hr. Erik Holst, der spurgte, hvornår man kunne forestille sig det. Jeg mener, vi sagtens kan forestille os en energiforsyningskrise, hvor der er behov for en katastrofeklausul. I øvrigt er det muligt, den allerede findes i den gældende lovgivning; det kan jeg faktisk ikke huske på nuværende tidspunkt, og jeg har ikke haft lejlighed til at slå det efter.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 38, er vi igen positive, men vi mener, man er nødt til at se lidt på, om det er små eller store værker, og der må også være en afhængighed af, hvilken energikilde man faktisk ønsker at anvende. Hvis det viser sig, at man vil gå over til at anvende naturgas i en lang række værker, vil det selvfølgelig ikke være synderlig rimeligt også at kræve afsvovlingsanlæg. Men det er klart, at vi er nødt til at kræve afsvovlingsanlæg ved de store, nye værker, og vi mener også, man må gøre det for de

kraftværker, der har en meget lang restlevetid.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 39, er jeg ikke helt klar over, om det rent faktisk bliver nødvendigt i lovgivningen. Navnlig hvis vi fastsætter noget om, at svovlindholdet kun må være 1 pct. i fuelolien, og samtidig fastlægger 1,2 pct.s svovlindhold for kul også gældende for kraftværkers vedkommende, mener jeg sådan set ikke, B 39 bliver nødvendigt.

Det er klart nok, at beslutningsforslag nr. B 40 er en nødvendig følgelovgivning af de andre; det kan jo ikke være meningen, at vi ved at begrænse afbrændingen ét sted lader den foregå et andet sted.

Vi er altså enige i, at det er nødvendigt – og det betragter jeg som grundholdningen i forslagene – at konkretisere, hvor man skal sætte ind, men vi tror også, det er nødvendigt for at skabe lidt rimelighed i økonomi osv. at diskutere forslagene i sammenhæng med de generelle tiltag, vi i øvrigt planlægger, og de krav, vi i øvrigt stiller.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte de foreliggende beslutningsforslag. Jeg vil lige sige til hr. Ahlmann-Ohlsen, at dette ikke skyldes, at vi ikke ser, der kan være et problem, men der er efter vor opfattelse stærk uenighed om problemets størrelse, og jeg har prøvet på at fremhæve, hvad en mand som hr. Flemming Juncker, som dog må siges også at have nogen ekspertise på området, mente om tingene.

Det er et internationalt problem, og derfor finder vi det latterligt, når Danmark optræder som verdens politibetjent på dette område. Den respekt, SF viser for midlerne i den offentlige sektor ved at ville bruge 25 mia kr., gør det klart for mig i hvert tilfælde, at de ikke har gennemtænkt problemerne særlig godt. Vi har nemlig fået at vide, at vi eksporterer flere problemer, end vi importerer, og det vil sige, at disse forslag stort set ikke vil forrykke balancen væsentligt. Ca. år 2000 vil forslagstillerne nedsætte svovldioxidindholdet for 25 mia kr. fra 300.000 t til ca. 200.000 t. Hvis vi derimod får hjælp internationalt, kan det være, at tallene kommer til at se noget anderledes ud.